

Yıl/Year: 42
Sıra Sayı/Serial: 149
ISSN 1300-0209

YARGITAY DERGISİ

(JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION)

E-BÜLTEN

e-bulletin

Adaletin pusulası
(Compass of justice)

Cilt/Volume: 42
Sayı/Issue: 3
Temmuz/July 2016

Üç ayda bir yayınlanan hakemli bir dergidir.
This journal is a peer-reviewed journal published once every three months.

www.yargitaydergisi.gov.tr

Yargıtay Dergisi

e-bulletin E-Bülten

**Yargıtay Başkanlığı Adına Sahibi/
On Behalf of Presidency of the Court of Cassation, Publisher**
Yargıtay Başkanı İsmail Rüştü Cirit

Editör/Editor
Yargıtay Genel Sekreter Yard. Dr. Mustafa Saldırım

Yayın İşleri Müdürü/Publishing Manager
Ersin Damar

Dergiye yapılan atıflarda “YD” kısaltması kullanılmalıdır.
For citations please use the abbreviation: “YD”

Yönetim Yeri/Place of Management
Yargıtay Yayın İşleri Müdürlüğü (Yargıtay Ek Binası) Vekâletler Cad. No: 3
06658-Bakanlıklar/ANKARA

Telefon/Phone: 0312 419 34 17 **Faks/Fax:** 0312 419 41 11
E-posta/E-mail: yargitaydergisi@yargitay.gov.tr
yargitaydergisi@gmail.com
Web sitesi/Website: www.yargitaydergisi.gov.tr

Abonelik/Subscription
Abone bedeli; Yayın İşleri Müdürlüğümüzün
T.C. Ziraat Bankası 2532-Bakanlıklar/Ankara Kamu Girişimci Şubesindeki
[IBAN : TR810001002532390090145002] nolu banka hesabına veya
Posta Çekleri Merkezindeki 92932 nolu posta çeki hesabına ya da bizzat
Müdürlüğümüz Veznesine yatırılmalıdır.

Abone olmak için Abone Servisimizi (0 312 – 416 11 38) arayınız.

Hiç bir yerde **temsilcimiz yoktur**. Ödemeli olarak Dergi gönderilmez.

Bu dergide yayımlanan yazılarda ileri sürülen görüşler yazarlarına aittir.
Articles published in this journal represent only the views of the contributors.

Copyright © 2016

**Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, Yargıtay Başkanlığı'nın yazılı izni olmadan,
fotokopi yoluyla veya elektronik, mekanik ve sair suretlerle kısmen veya tamamen çoğaltılamaz,
dağıtılamaz, kayda alınmaz.**

All rights reserved. No part of this publication may be copied, reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by means, without the prior expressed permission in writing of Presidency of the Court of Cassation.

Baskı
Sözkesen Matbaacılık Tic. Ltd. Şti.
0312 395 21 10

YARGITAY DERGİSİ YAYIN İLKELERİ

1. 1975 yılında yayın hayatına başlayan Yargıtay Dergisi (YD), "Hakemli Dergi" statüsünde üç ayda bir olmak üzere Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarında yayımlanır.

2. Dergide hakemli ve hakemsiz makalelere birlikte yer verilir. Hakemli olarak yayınlanmasına karar verilen makalelerin hakemli olduğu dergide ayrıca gösterilir. Hakemsiz makalenin yayınlanıp yayınlanmayacağına Yayın Kurulu karar verir.

3. Derginin amacı; hukuki konularda bilimsel çalışmalar yayımlamaktır.

4. Yazıların; özgün, başka bir yerde yayımlanmamış veya yayımlanmak üzere gönderilmemiş olması gerekir.

5. Yayımlanan makaleden kaynaklanan her türlü sorumluluk yazara aittir.

6. Makale, bilgisayar ortamında Microsoft Word programında yazılır.

7. Makale kaynakça dahil 3.000 kelimedenden az ve 14.000 kelimedenden fazla olmamalıdır.

8. Derginin yazı dili esas olarak Türkçe olmakla birlikte, dergide yabancı dilde yazılara da yer verilir. Yazı, Türkçe veya yabancı dillerden herhangi birinde yazılmış olsa dahi 12 kelimeyi aşmayan "başlık", 150-250 kelime arası "özet" ve 5-8 kelime arası "anahtar kelimelerin" bulunması gerekir. Makalenin adı, özeti ve anahtar kelimeleri, Türkçe ve İngilizce olarak makale ile birlikte yer alır. Bu bilgiler sırasıyla yazının başına eklenip, Türkçe veya İngilizce olarak yazarları tarafından makale ile birlikte gönderilir.

9. Yazar adı ve soyadını, unvanını, görev yaptığı kurumu, iletişim adresi ile telefonunu ve mutlaka e-mail adresini çalışmasının başına ekleyeceği üst kapak sayfası ile birlikte bildirmelidir. Makale, A4 boyutunda birinde yazara ilişkin bilgileri içeren kapak sayfası bulunan, diğerinde bulunmayan iki nüsha halinde gönderilir. Yazı, ana metinde 1,5 satır aralığı ile 12 punto; dipnotlarda tek satır aralığı ile 10 punto kullanılarak Times New Roman, normal stil karakterinde yazılmalı, metin iki yana yaslanmalı, sayfanın tüm kenarlarında 2,5 cm boşluk bırakılmalıdır.

10. Dipnotlar sayfa altında gösterilir ve numaraları noktalama işaretlerinden sonra kullanılır. Dipnotta kaynak verilirken yazarın soyadı ve adının sadece baş harfleri büyük olur. Verilen kaynak kitap ise kitabın adı, kitabın basıldığı yer, basım yılı ve atıf yapılan sayfa numarası sırası ile verilir. Verilen kaynağın makale olması halinde ayrıca, makale adı çift tırnak içine alınır. Ancak makalenin yer aldığı eserin basım yeri ve tarihinin yazılması gerekmez. Verilen kaynak internet dokümanı ise makale yazarının soyadı adı, makale adı, dergi adı ve sayısı, hangi tarihte ve hangi siteden erişildiği bilgilerine sırası ile yer verilir. Tüm göndermeler yazarın soyadı yazılarak yapılır.

Kitap için örnek: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, s.28.

Makale için örnek: Demir, Mehmet: "Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası", (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861), s.826.

İnternette alınan doküman için örnek: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, S.2015/4(64), 11.03.2016 tarihinde <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf> adresinden erişildi.

Gönderme örneği: Yılmaz,

11. Yazıların kaynakça kısmında; yazarın soyadı adı şeklindeki düzene uyulmalıdır.

Örneğin: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861).

12. Makale yayımlanmak üzere **yargitaydergisi@yargitay.gov.tr** adresine e-posta ile gönderilir.

13. Yazarların dergiye gönderdikleri yazılarının denetimini yapmış oldukları ve bu haliyle "basıla" verdikleri kabul edilir. Bilimsellik ölçütlerine uyulmadığı ve olağanın üzerinde yazım yanlışlarının tespit edildiği yazılar, Yayın Kurulu tarafından geri çevrilir. Makale, Yargıtay Dergisi yayın ilkelerine uygun değilse reddedilir. Reddedilen yazılar yazarına iade edilmez.

14. “Kör hakemlik” sistemi uyarınca, kapak sayfası olmayan makale nüshası hakemlere gönderilir. Yazara yazının hangi hakeme gönderildiği konusunda bilgi verilmez. Yazının yayımlanması hakemler tarafından uygun bulunmadığı takdirde durum yazara bildirilir. Hakem raporları esaslı düzeltme içeriyorsa; rapor, hakem adı belirtilmeksizin yazara gönderilir. Yazar, sadece belirtilen düzeltmeler çerçevesinde değişiklikler yapabilir. Bu düzeltmeler yazar tarafından kabul edilip, işlenmesi ve hakemler tarafından uygun görülmesi koşuluyla makale yayımlanır. Hakemlerin raporlarının olumsuz olması durumunda tekrar bir hakem incelemesi yapılmaz.

15. Yazarlara ve hakemlere 23 Ocak 2007 tarih ve 26412 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan "Kamu Kurum ve Kuruluşlarınca Ödenecek Telif ve İşlenme Ücretleri Hakkında Yönetmelik" çerçevesinde telif ve hakem ücreti ödenir. Yazılar yayımlanmak üzere kabul edildiği takdirde, elektronik ortamda tam metin olarak yayımlamak da dahil olmak üzere tüm yayın hakları Yargıtay Dergisi’ne aittir. Yazarlar telif haklarını Yargıtay Dergisi’ne devretmiş sayılır. Elektronik yayım için ayrıca telif ücreti ödenmez.

16. Yayımlanan makalenin yazarına üç adet, hakemlere birer adet dergi gönderilir.

17. Dergide çeviri eserlere, kitap ve karar incelemelerine, mevzuat değerlendirmeleri ile bilgilendirici notlara da yer verilir. Bu tür yazılar hakeme gönderilmeyip, Yayın Kurulu kararı ile yayımlanır.

18. Makalenin yayımlanması için en az iki hakemin kabulü, hakem raporları arasında çelişki olması halinde editörün görüşü doğrultusunda veya üçüncü bir hakem raporu alındıktan sonra Yayın Kurulu'nun onayı gerekir.

19. Makale geliş tarihine göre kayıt altına alınarak, sıra numarası verilir.

20. Dergiye yayımlanmak üzere makale gönderen yazar yukarıdaki yayın ilkelerini kabul etmiş sayılır.

JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION (JCoC) EDITORIAL PRINCIPLES

1. Published since 1975, the Journal of the Court of Cassation (JCoC) is a quarterly “peer-reviewed” periodical issued in January, April, July and October.

2. JCoC includes peer-reviewed and non-peer-reviewed articles. Manuscripts designated for publication through peer-review shall be indicated as such in the Journal. The Editorial Board shall decide whether a non-peer-reviewed article will be published or not.

3. JCoC’s purpose is to publish scientific works on law.

4. Manuscripts must be original, not have been published or submitted for publication elsewhere.

5. Author(s) shall have all liabilities arising from the published article.

6. The manuscript shall be typed in Microsoft Word software.

7. The manuscript must be not shorter than 3,000 words or longer than 14,000 words including references.

8. While JCoC’s publication language is essentially Turkish, it shall accommodate articles in foreign languages as well. The article, whether in Turkish or in any foreign language, must have a “title” not exceeding 12 words, an “abstract” of 150 to 250 words, and 5 to 8 “key words”. The title, abstract and key words of the article shall be included in the manuscript in Turkish and English together. Such information shall be inserted in the beginning of the article in the said order, and submitted in Turkish or in English along with the manuscript by the author(s).

9. The author must indicate his/her full name, title, affiliated organization, contact address and telephone, and absolutely, e-mail address in the top cover page added to the beginning of the manuscript. The manuscript shall be submitted in two copies each in A4 size paper, one having the cover page with author information, the other with no author information. The manuscript shall be typed in normal style, justified, Times New Roman 12 font size with 1.5 line spacing in the main text, and 10 font size, single spaced in the footnotes; page margins 2,5 cm all around.

10. Footnotes shall be placed at page bottom, and marking numbers inserted after punctuation marks in the text. When providing references in the footnote, only the initial letters of the author’s last name and given names shall be capitalized. Where a book is referenced, the referencing shall include the title, place of print, year of print and referred page of the book in the order herein. Where an article is referenced, the title of the article shall be quoted in double-quotation marks. However, it is not necessary to include the place of print and the date of the work in which the article appeared. Where the reference source is from the Internet, the following information shall be furnished in the following order: last name and given names of the author, article title, Journal title and issue, date of access and website address. All citations shall mention the author’s last name.

Example of book reference: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, p.28.

Example of article reference: Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861), p.826.

Example of Internet reference: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi

Dergisi, No 2015/4(64), accessed on 11.03.2016 at <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf>.

Example of citation: Yılmaz,

11. The references section of the manuscripts shall conform to the order of author's last name and given names.

For example: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: "Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası", (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861).

12. The manuscript submitted for publication shall be communicated by e-mail to: yargitaydergisi@yargitay.gov.tr.

13. It shall be assumed that the manuscripts submitted by authors to the Journal have been checked and submitted "for print as is". Manuscripts that are identified as non-conforming to the scientific criteria and having more spelling errors than usual shall be returned by the Editorial Board. Where the manuscript fails to comply with the editorial principles of the Journal of the Court of Cassation, it shall be rejected. Rejected manuscripts shall not be returned to the author.

14. Pursuant to the "double blind peer review" system; the copy of the manuscript without the cover page shall be communicated to the reviewers. No information on reviewers shall be furnished to the author. Where the reviewers do not approve the manuscript for publication, this shall be notified to the author. Where the reviewers' report calls for major revision(s), such report shall be communicated to the author without indicating the identity of reviewers. The author may make changes only in the context of the requested corrections. The manuscript shall be published provided that such corrections be accepted, inserted by the author and approved by the reviewers. Where the reviewers' report is negative, no further review shall be undertaken.

15. Authors and reviewers shall be paid copyright fees and reviewing fees respectively on the basis of the "Regulation on Copyright and Processing Fees Payable by Public Entities" published in the Official Gazette of 23 January 2007 issue 26412. Where the manuscripts are accepted for publication, all publication rights shall be owned by the Journal of the Court of Cassation including full-text publication in electronic media. Authors shall be considered to have transferred their copyright to the Journal. No further royalties shall be paid for electronic publication.

16. Three copies of the Journal that contains the published article shall be sent to the author, and one each to the reviewers.

17. The Journal includes translated works, book and decision reviews, informative notes on legislative reviews as well. Such works shall not be directed to reviewers; they will be published by a decision of the Editorial Board.

18. The manuscript requires approval by at least two reviewers for publication; where the reviewers' reports fail to concur, the approval of the Editorial Board shall be required upon the Editor's opinion or after obtaining a third reviewer's report.

19. Manuscripts shall be recorded and numbered in the order of receipt.

20. Authors who submit manuscripts to the Journal for publication shall be deemed to have agreed to the editorial principles herein.

EDİTÖRÜN SUNUŞU/EDITOR'S INTRODUCTION

Hukuk; yasama, yargı ve öğretinin meydana getirdiği bir eser olup, iyi işleyen bir hukuk sistemi için yasama ve yargı ne kadar önemli ise doktrin de o kadar önemlidir. Özellikle zengin içerikli ve kaliteli bilimsel görüşler ile yargı uygulamasının etkileşimi ve uyumu iyi işleyen bir hukuk sisteminin olmazsa olmaz koşuludur. Bu nedenle, 1975 yılından itibaren yayın hayatını kesintisiz olarak sürdüren ve 41'inci yılını kutlayan Yargıtay Dergisi'nin 2016 Temmuz (2016/3) sayısından itibaren "hakemli" olarak yayınlanmasına karar verilmiş olup, yayın ilkeleri ile Dergi hakkındaki diğer bilgilere www.yargitaydergisi.gov.tr web sitesinden ulaşabilirsiniz. Ayrıca, Dergide yayımlanan makaleler ve yazar isimleri ile Türkçe ve İngilizce özetlerini içeren e-bültene ücretsiz olarak abone olabilirsiniz.

Yargıtay Dergisi Temmuz sayısından itibaren, Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim olmak üzere yılda dört sayı olarak yayınlanan hakemli bir dergi niteliğine kavuşmuştur. Hakemin, yazarı; yazarın da hakemleri bilmemesi esasına dayalı kör hakemlik yöntemiyle yazılar incelenip, uygun görülenler yayınlanmaktadır.

Yargı uygulaması ve öğretinin etkileşiminin artırılarak, hukukun; yargı ve öğretinin hoş bir senfonisi olarak topluma sunulabilmesi halinde, daha iyi bir adalet sistemine doğru güvenle ilerleyebileceğimizi ve bu alandaki ideallerimizi gerçekleştirebileceğimizi düşünüyoruz. Çıktığımız bu zorlu yolda, bizleri yalnız bırakmayan çok kıymetli yazarlarımıza, hakemlerimize ve danışma kurulu üyelerimize "Yargıtay Dergisi" adına şükranlarımızı sunarız. Özellikle hakemli ilk sayı için bize büyük moral ve güç veren, bu sayının hakemli makalelerinin yazarları Sayın Doç. Dr. İbrahim Şahbaz, Sayın Prof. Dr. Yeşim Atamer, Sayın Yrd. Doç. Dr. Kerem Cem Sanlı ile Sayın Dr. Fatih Özkul ve Sayın Mustafa Ernalbant'a şükranlarımızı sunmayı bir borç biliyoruz.

Bu sayımızda birbirinden değerli üç hakemli makale ile dört hakemsiz makale bulunmaktadır.

Hakemli makaleler:

Yargıtay 4. Ceza Dairesi Başkanı Sayın Doç. Dr. İbrahim Şahbaz, adli yargı kararlarına karşı Anayasa Mahkemesine bireysel başvuruyu büyük bir ustalıkla ve güncel kararlar eşliğinde incelemiştir. Bireysel başvuru, adalet sistemindeki mekanizmalardan biri olarak hukuk sistemimize 23 Eylül 2012 tarihi itibarıyla girmiştir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin 14 Mayıs 2013 tarihli "Hasan Uzun/Türkiye" davası hakkında verdiği karar ile de bireysel başvurunun, "tüketilmesi gereken bir iç hukuk yolu" olduğu açıklığa kavuşturulmuştur. Bu mekanizmanın Türk yargı sistemindeki yeri ve işlevi konusunda gerek hukukçular arasında, ama özellikle de kamuoyunda çeşitli tartışmaların yaşandığını hepimiz biliyoruz. İşte Sayın Doç. Dr. İbrahim Şahbaz, en canlı ve somut örnekleriyle adli yargı alanında bireysel başvuru mekanizmasını ele almış ve çok çarpıcı yorumlarda bulunmuştur.

Bilgi Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğretim üyesi Sayın Prof. Dr. Yeşim Atamer ve Yrd. Doç. Dr. Kerem Cem Sanlı, “Türk Borçlar Kanunu’ndaki Faiz Serbestisini Sınırlayan Hükümlerin Uygulama Alanı: Hukuk, Ekonomi Ve Davranışsal Ekonomi Perspektifinden Bir İnceleme” adlı makale ile Türk hukukuna çok önemli bir kapı açtılar. Hukuk ve ekonomi arasındaki ilişki bugüne kadar ekonomistler (iktisatçılar), sosyologlar, siyaset bilimcileri ve hatta felsefeciler tarafından incelenmiştir. Ancak özellikle Ülkemiz açısından hukuk ve ekonomi ilişkisi konusunda, hukukçuların yeteri kadar ilgili olmadıklarını söylemek herhalde yanlış olmayacaktır. Gerçekten de bir hukukçunun ekonomi konusunda söz söyleyebilmesi ve özellikle alanı dışına çıkmanın risklerini taşıyabilmesi için çok ciddi ve derinlemesine bir araştırma yapması zorunludur. Yazarlarımız, multi-disipliner bir konu olan “hukuk ve ekonomi ilişkisi” üzerine, çoğunlukla yabancı kaynaklardan yararlanarak oldukça ayrıntılı bir eser meydana getirmişler ve bu konuda Türk hukukuna öncülük etmişlerdir. Ayrıca Türk borçlar hukukunun yıllardan beri en kronik sorunlarından biri olan faiz meselesini değişik bir bakış açısıyla incelemişlerdir.

Yargıtay Cumhuriyet Savcıları Sayın Dr. Fatih Özkul ve Sayın Mustafa Ernalbant, “Çocukların Cinsel İstismarı Suçunun İncelenmesi” isimli makalede mülga 765 sayılı Türk Ceza Kanunu ile Anayasa Mahkemesi kararlarını da gözeterek kapsamlı bir inceleme yapmışlardır. Cinsel suçlar, tüm dünyada olduğu gibi Ülkemizde de klasik suç tipleri arasındadır. Bununla birlikte, iletişim olanaklarının artması ve internet kullanımının sağladığı sosyal etkileşim kolaylıkları cinsel suçları ve bu arada da çocukların cinsel istismarını değişik bir boyuta taşımıştır. Diğer yandan Türk Ceza Kanunu’nda çocukların cinsel istismara karşı korunmasına yönelik farklı bir yaklaşımın neden olduğu sorunlar da hukukçuları cinsel suçlar bakımından zorlamaktadır. Teorik bakımdan ortaya çıkan görüş ayrılıklarının yanı sıra, bu suçlara ilişkin olarak uygulamada da istikrarın bir an önce sağlanması, hukuki öngörülebilirlik, eşitlik ve hukuki güvenlik bakımından yaşamsal bir öneme sahiptir. Bu yönüyle çalışmanın, Türk ceza hukukuna önemli katkılar sağlayacağı kuşkusuzdur.

Hakemsiz makaleler:

Aksaray Asliye Hukuk Hâkimi Mustafa Hayri Tacın, "Trafik Kazalarından Doğan Tazminat Davalarında Taraflar, Görevli Yargı Yolu ve Mahkeme Sorunu" adlı yazısında, dava şartlarından olan “yargı yolu ve mahkemenin görevi” konularını uygulama boyutuyla incelemiştir. Özellikle idarenin işleten sıfatına sahip olduğu motorlu araçların karıştığı trafik kazalarından kaynaklanan tazminat davalarında yargı yolu uyuşmazlıkları da ortaya çıkabilmektedir. Yazar, konunun bu yönünü de ihmal etmeden atipik durumlarda dahi uygulanacak görev kurallarına ilişkin bir çalışma gerçekleştirmiştir. Yılda 1 milyondan fazla trafik kazasının gerçekleştiği Ülkemiz açısından trafik kazalarına ilişkin hukuki sorunlar maalesef her zaman güncelliğini korumakta olup, bu çalışma uygulamacılar bakımından bir başvuru kaynağı niteliğindedir.

Aksaray Cumhuriyet Savcısı Halil Çığlı'nın "Yargıtay Kararları Işığında Ceza Yargılamasında Çocuklarla İlgili 15 Başlıkta Değerlendirme" adlı yazısı, suça sürüklenen çocukların yargılanmaları sırasında dikkate alınması gereken konuları inceleyen bir rehber niteliğindedir. Yargıtay'ın istikrarlı içtihatları ile temellendirilen 15 önemli kuralın irdelenmesinin özellikle uygulamacılar bakımından oldukça yararlı olacağı açıktır.

Bilim Uzmanı-Sosyolog Ayşe Demirkan ve Psikolog-Aile Danışmanı Beynun Güney'in "Çocukları Suça İten Etkilerin Psikolojik ve Sosyolojik Açıdan İncelenmesi" adlı yazılarında, suçun oluşumuna neden olan etmenler psikolojik ve sosyolojik yönleriyle ele alınmaktadır. Bilindiği üzere, suç; aile, okul, çevre gibi pek dış etkene bağlı olduğu gibi fizyolojik ya da psikolojik faktörlerin etkisiyle de işlenebilmektedir. Konunun bütünsel bir bakış açısıyla incelenmesi ve yazarların farklı uzmanlık alanlarına sahip olmaları nedeniyle bu çalışma, suçun önlenmesi ve suça sürüklenen çocuklara uygulanacak eğitim ve iyileştirme programları bakımından değerli bir kaynak niteliğindedir.

Prof. Dr. Fahrettin Korkmaz ve Arş. Gör. Emre Kıyak, "Tahkim Uygulamalarına Katkı" adlı yazılarında bir uyuşmazlığın başlangıcından hakem heyeti tarafından sonuçlandırılmasına ve hakem kararlarına karşı başvurulabilecek kanun yollarına kadar tüm aşamaları, somut bir vakıa üzerinden örnekleri ile açıklamışlardır. Bu yazı, tahkim müessesesi konusunda bilgi edinmek isteyen hukukçuları ilgilendirmekle birlikte, özellikle gelecekte hakem olmayı planlayan kişiler bakımından da oldukça yararlı pratik bilgiler içermektedir.

Gelecek sayıda görüşmek dileğiyle...

Dr. Mustafa SALDIRIM
Editör

İÇİNDEKİLER/CONTENTS

HAKEMLİ MAKALELER/PEER REVIEWED ARTICLES

Prof. Dr. Yeşim M. Atamer

Yrd. Doç. Dr. Kerem Cem Sanlı

BORÇLAR KANUNU'NDAKİ FAİZ SERBESTİSİNİ SINIRLAYAN
HÜKÜMLERİN UYGULAMA ALANI:

HUKUK, EKONOMİ VE DAVRANIŞSAL EKONOMİ
PERSPEKTİFİNDEN BİR İNCELEME/*THE SCOPE OF APPLICATION
OF THE INTEREST RATE CAPS IN THE CODE OF OBLIGATIONS: AN
ANALYSES FROM THE LAW AND ECONOMICS AND BEHAVIOURAL
ECONOMICS PERSPECTIVE*395-460

Dr. Fatih Özkul

Mustafa Ernalbant

ÇOCUKLARIN CİNSEL İSTİSMARI SUÇUNUN İNCELENMESİ/*AN
ASSESSMENT OF THE OFFENCE OF SEXUAL ABUSE OF CHILDREN*

.....461-510

Doç. Dr. İbrahim Şahbaz

ADLİ YARGI KARARLARINA KARŞI BİREYSEL
BAŞVURU/*INDIVIDUAL APPLICATION AGAINST JUDICIAL
DECISIONS*511-566

HAKEMSİZ MAKALELER/ARTICLES

Prof. Dr. Fahrettin Korkmaz

Arş. Gör. Emre Kıyak

TAHKİM UYGULAMALARINA KATKI: Farazi Bir Olay Üzerinden
Tahkim Bilgisi/*CONTRIBUTION TO ARBITRATION PRACTICE:
Arbitration Knowledge Through a Fictional Case*567-610

Yargıtay Dergisi

e-bulletin
E-Bülten

İÇİNDEKİLER/CONTENTS

Halil Çıglı

YARGITAY KARARLARI IŞIĞINDA CEZA YARGILAMASINDA
ÇOCUKLARLA İLGİLİ 15 BAŞLIKTA DEĞERLENDİRME/AN
ASSESSMENT ON CRIMINAL PROCEEDINGS IN RELATION TO
JUVENILE UNDER 15 CHAPTERS IN LIGHT OF THE DECISIONS OF
THE COURT OF CASSATION.....611-652

Ayşe Demirkan Beynun Güney

ÇOCUKLARI SUÇA İTEN ETKİLERİN PSİKOLOJİK VE SOSYOLOJİK
AÇIDAN İNCELENMESİ/ A PSYCHOLOGICAL AND SOCIOLOGICAL
STUDY OF FACTORS DRIVING CHILDREN INTO CRIME..653-670

Mustafa Hayri Tacım

TRAFİK KAZALARINDAN DOĞAN TAZMİNAT DAVALARINDA
TARAFLAR, GÖREVLİ YARGI YOLU VE MAHKEME SORUNU/ THE
PARTIES IN THE COMPENSATION LAWSUITS ARISING FROM THE
TRAFFIC ACCIDENTS, JUDICIAL REVIEW WAY AND THE COURT
ISSUE.....671-700

Prof. Dr. Yeşim M. ATAMER

Yrd. Doç. Dr. Kerem Cem SANLI

BORÇLAR KANUNU'NDAKİ FAİZ SERBESTİSİNİ SINIRLAYAN HÜKÜMLERİN UYGULAMA ALANI: HUKUK, EKONOMİ VE DAVRANIŞSAL EKONOMİ PERSPEKTİFİNDEN BİR İNCELEME

THE SCOPE OF APPLICATION OF THE INTEREST RATE CAPS IN THE CODE OF OBLIGATIONS: AN ANALYSES FROM THE LAW AND ECONOMICS AND BEHAVIOURAL ECONOMICS PERSPECTIVE

ÖZET

Bu çalışmanın amacı, 2012 yılında yürürlüğe giren Borçlar Kanunu'nun 88 ve 120. maddelerinde düzenlenmiş olan anapara ve temerrüt faizi sınırlamalarının uygulama alanını saptamaktır. Yasa Koyucunun, bu düzenlemelerin Ticaret Kanunu, Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun ve Bankacılık Kanunu ile ilişkisini kurmamış olması öğreti ve yargıda yoğun tartışmaları beraberinde getirmiştir. Bu çalışmada amaçlanan, özellikle hukuk ve ekonomi ile davranışsal ekonomi öğretilerinin sözleşme özgürlüğünün sınırlandırılma ihtiyacı konusundaki tespitlerini kullanarak azami bir faiz haddi belirlemenin ne zaman gerekli olduğunu ortaya çıkarmaktır. Bu şekilde faiz sınırlamalarının ekonomik refahı azaltacak şekilde uygulanmasını ve sözleşme özgürlüğüne gereksiz müdahaleleri engellemek amaçlanmıştır. Varılan sonuç, Borçlar Kanunu'nda yer alan sınırlamaların tacirler arası işlemler açısından uygulama bulmayacağı, buna karşılık tacir-tüketici işlemleri için kural olarak geçerli bir sınır oluşturduğudur. Ancak Borçlar Kanunu'ndaki sınırlamaların özel sözleşme türleri açısından bir ayırım yapmaması nedeniyle Bankacılık mevzuatına tâbi bazı tüketici sözleşmelerinde özel düzenlemelerin öncelikli uygulanması kabul edilmelidir. Yasa Koyucunun bu alandaki belirsizliği giderici bir düzenleme yapmasında büyük fayda görülmektedir. Bu düzenleme yapılırken özellikle tüketici-tacir işlemleri açısından da anapara faizinin, kredi kartı ve kredili mevduat hesabı gibi bazı özel sözleşme türleri dışında, genel bir sınırlamaya ihtiyaç doğurmadığı dikkate alınmalıdır.

Anahtar Kelime: Anapara ve Temerrüt Faizi, Sözleşme Özgürlüğü, Faiz Oranı Sınırlaması, Tüketici-Tacir Sözleşmeleri, Tacir-Tacir Sözleşmeleri, Hukukun Ekonomik Analizi, Davranışsal Ekonomi

ABSTRACT

This paper aims at defining the scope of application of the interest rate limitations introduced by Article 88 and 120 in the new Code of Obligations of 2012. Given that the legislator neglected to define the interrelation of these articles with other provisions on interest rates in the Code of Commerce, the Law on Consumer Protection and the Law on Banking diverging views are expressed in doctrine as well as case-law. By using the law and economics and behavioral economics approaches we try to define in which type of contracts (B2B vs. B2C) and for which type of interest (capital vs. default interest) limitations by introducing caps might be needed. Our major aim is to prevent an unnecessary intervention into contractual freedom which would harm social welfare. We come to the conclusion that the limitations of

the Code of Obligations do not apply to B2B but only to B2C contracts. Besides, the special provisions in consumer and banking regulations preempt Article 88 and 120 given that they are tailor-made and efficient in regards to protecting consumers. The methodological means for such an interpretation of the relevant laws is discussed in detail. However, the legislator is urged to revise Article 88 and 120 to enhance legal certainty. This revision needs to consider that even in B2C contracts there is no general need for a cap on capital interest but only for default interest rates. Regarding the capital interest rate, the credit card and overdraft account contracts are so far the only contracts where interest rates are sticky and unresponsive to competition, and therefore an intervention by the regulator is appropriate.

Key Words: Capital and default interest, freedom of contract, interest rate cap, B2C contract, B2B contract, law and economics, behavioral economics

Dr. Fatih ÖZKUL

Mustafa ERNALBANT

ÇOCUKLARIN CİNSEL İSTİSMARI SUÇUNUN İNCELENMESİ

AN ASSESSMENT OF THE OFFENCE OF SEXUAL ABUSE OF CHILDREN

ÖZET

Bu makalede Türk Ceza Kanununun 103. maddesinde düzenlenmiş olan “Çocukların Cinsel İstismarı” suçu incelenmiştir. Çalışmada, suçla ilgili kavramlar, suçun hukuki ve maddi konuları, manevi unsurları, faili ve mağduru, unsurları, oluşum şekli, nitelikli halleri, netice sebebiyle ağırlaşmış hali, özel görünüş biçimleri, 6545 sayılı Yasa ile getirilen değişiklikler ve Anayasa Mahkemesinin madde ile ilgili kararları ayrıntılı olarak ele alınmış, tartışmalı noktalara eski kanunla kıyaslama yapmak suretiyle açıklık getirilmeye çalışılmıştır. Suçun nitelikli halleri fail ile mağdur arasındaki akrabalık ilişkisi, birden fazla kişi ile birlikte işlenmesi, insanların toplu olarak yaşama zorunluluğunda bulunduğu ortamların sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle işlenmesi ve suçun silahla veya tehditle işlenmesi halleri olmak üzere tek tek ele alınmıştır. Cinsel dokunulmazlığa karşı suçlarda, özellikle çocukların korunması büyük önem taşıdığı için, Ülkemiz kanun koyucusu, yeni TCK’da, çocuğa karşı gerçekleştirilen cinsel istismar eylemleri yönünden, eskisine göre daha farklı bir ceza hukuku anlayışı getirmiştir. Fakat getirilen bu değişiklikler teorik ve pratik anlamda bazı sıkıntıları da beraberinde getirmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, 6545 sayılı Kanun, Çocukların Cinsel İstismarı Suçu, Cinsel Suçlar, Çocuk İstismarı.

ABSTRACT

This study examines the offence of “Sexual Abuse of Children” described in Article 103 of the Turkish Criminal Code, treating in detail the concepts relating to the offence, legal and material aspects, intent element, offender and victim, elements, manner of occurrence, qualified instances, aggravated form in consequence, forms of particular emergence,

amendments introduced by the Law No. 6545 and the decisions of the Constitutional Court on this particular offence, and endeavouring to clarify the matters of controversy by comparing with the previous law. The qualified forms of the offence are addressed individually as the kinship relation between the offender and the victim, commission of the offence by more than one person, commission of the offence taking advantage of milieu where human beings have to live collectively, and commission of the offence by firearms or through threat. Since the protection of children is of utmost importance particularly in the cases of crimes against sexual inviolability, the law-maker in our country introduced in the new TCC an understanding of criminal law different than the previous one in respect of acts of sexual abuse against children. The amendments however brought on certain theoretical and practical concerns as well.

Key Words:Child, Law No. 6545, Offence of Sexual Abuse of Children, Sexual Offences, Child Abuse.

Doç. Dr. İbrahim ŞAHBAZ

ADLİ YARGI KARARLARINA KARŞI BİREYSEL BAŞVURU
INDIVIDUAL APPLICATION AGAINST JUDICIAL DECISIONS

ÖZET

Bu çalışmanın konusu, adli yargı kararlarına karşı Anayasa Mahkemesine bireysel başvurdur.

Çalışmanın amacı ise, Anayasada güvence altına alınmış temel hak ve özgürlüklerden, İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesi kapsamındaki herhangi birinin kamu gücü tarafından ihlal edilmesi halinde Anayasa Mahkemesine başvuruda bulunulmasına ilişkin temel hususlara işaret etmek ve değerlendirmelerde bulunmaktadır.

Çalışmanın kapsamı, adli yargı organlarınınca verilen kararlar ve bunlarla ilgili olarak AYM'nin yaklaşımıdır.

Çalışma yöntemi, hukuk ve cezaya ilişkin olup, çoğu güncel ve değişik kararlarla ilgili olarak AYM'nin yaklaşımını ortaya koymaktır.

Hukukumuzda bireysel başvuru, tüm haklar için değil, belirli haklar için kabul edilmiştir. Başvuruda bulunabilmek için olağan yasa yollarının tüketilmiş olması şarttır. Ancak, bazı kararlar bakımından davanın hükme bağlanmış olması gerekmemektedir. Örneğin tutuklamayla ilgili hususlar bakımından, kimi durumlarda, davanın esasıyla ilgili olarak hüküm verilmiş olması aranmamaktadır. Bireysel başvuru ile yasa yolunda gözetilecek hususlar çoğu kez iç içedir. Bireysel başvuruda yasa yolunun tüketilmesinin aranması, bir konunun ilk kez AYM önüne getirilmesine engel olunmak istenmesindedir. Dolayısıyla hak ihlallerinin öncelikle genel mahkemelerde giderilmesi amaçlanmıştır.¹

¹ Göztepe, Ece: Anayasa Şikayeti, Ankara 1998, s.71.

Üzerinde durulan önemli ve güncelliği devam eden konulardan biri de, evlilik sonrası sadece kızlık soyadının kullanılmasıyla ilgili kararlardır.

Nihayet, bu çalışmada, bireysel başvuru yolunda somut norm denetiminin mümkün olup olmadığı irdelenerek, bunun yasayla veya AYM kararıyla sağlanması gerektiğine işaret edilmektedir.

Anahtar Sözcükler: Bireysel Başvuru, Olağan Yasa Yolu, İçtihat Örnekleri, Hukuk ve Ceza Davaları, Makul Süre, Adil Yargılanma, Tutukluluk, Hukuk Devleti.

ABSTRACT

This study addresses the issue of individual application to the Constitutional Court against judicial decisions.

The purpose of this study is to point out to and make an assessment of the fundamental issues relating to the filing of applications to the Constitutional Court where the public administration has violated any of fundamental rights and freedoms guaranteed in the Constitution and protected under the European Convention on Human Rights.

The study covers the decisions by regular judiciary and the treatment of such decisions by the Constitutional Court.

The study method relates to law and penalty, and aims to reveal the approach of the Constitutional Court on mostly recent various decisions.

Individual application is adopted in our law for not all but certain rights. To file an application, regular legal venues must have been exhausted. For certain decisions however, it is not necessary to have some decision on the case. For example, for matters relating to arrest, no decision is required on the substance of the case in some instances. Individual application and matters of legal consideration are mostly intertwined. The requirement of exhausting legal remedies before individual application ensures that the case does not appear before the Constitutional Court as first instance. Therefore, the lawmaker intends that violations of rights should first be remedied in the general court.²

Another important and currently debated matter is the decisions relating to the use of pre-marital last name after marriage.

This study also examines whether concrete norm control is allowable for individual applications, and points out that such should be introduced by law or a decision of the Constitutional Court.

Key Words: Individual Application, Regular Legal Venue, Precedents, Civil and Criminal Cases, Reasonable Time Limits, Fair Trial, Arrest, Rule of Law.

² Göztepe, Ece: Anayasa Şikayeti [Constitutional Complaint], Ankara 1998, p.71.

Prof. Dr. Fahrettin KORKMAZ

Arş. Gör. Emre KIYAK

TAHKİM UYGULAMALARINA KATKI: Farazi Bir Olay Üzerinden Tahkim Bilgisi

CONTRIBUTION TO ARBITRATION PRACTICE: Arbitration Knowledge Through a Fictional Case

ÖZET

Uyuşmazlık çözümü için mahkeme yargılamasına istisna bir yol olan tahkimin, köklü geçmişine ve zengin literatürüne rağmen, son yıllarda Türkiye’de yaygın bir uygulaması yoktur. Bunun sebeplerinden biri, halk arasında farkındalık eksikliğidir. Bu makale genel anlamda tahkimin nasıl çalıştığına ilişkin farkındalığın oluşmasına katkı sağlamayı hedeflemektedir. Bunun için, makale tahkimin uygulanmasına ilişkin bazı şablonlar ihtiva etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Medeni usul hukuku, uyuşmazlık çözümü, tahkim, tahkim uygulaması.

ABSTRACT

Arbitration, which is an exceptional way to court proceeding for dispute resolution, although its long standing background and rich literature, has not a prevalent practise in Turkey in recent years. One of the reasons of this, is the absence of awareness through people. This article is aiming to contribute on rising awareness about how arbitration works in general meaning. Therefore, article contains some templates which are related to practise of arbitration.

Key Words: Civil procedure law, dispute resolution, arbitration, practice of arbitration

Halil ÇIĞLI

YARGITAY KARARLARI IŞIĞINDA CEZA YARGILAMASINDA ÇOCUKLARLA İLGİLİ 15 BAŞLIKTA DEĞERLENDİRME

AN ASSESSMENT ON CRIMINAL PROCEEDINGS IN RELATION TO JUVENILE UNDER 15 CHAPTERS IN LIGHT OF THE DECISIONS OF THE COURT OF CASSATION

ÖZET

Çalışmamız ile çocuk yargılamalarında uygulamada en sık görülen; “1)Yaşı küçük sanık için suça sürüklenen çocuk ifadesinin kullanılması gerektiği, 2-)Ceza mahkemelerinin

çocuklarla ilgili yargılamaları çocuk mahkemesi sıfatıyla yapmaları gerektiği, 3-)Suça sürüklenen çocuğun yaşının tespiti, 4-)Hangi yaştaki çocuklar için güvenlik tedbirinin uygulanabileceği ve suça sürüklenen çocuğun cezai ehliyetinin olup olmadığına kim tarafından karar verileceği, 5-)Ceza sorumluluğu olmayan çocuk hakkında hangi mahkemece tedbir karar verilebileceği, 6-)Duruşmanın açık yapılması gerektiği halde kapalı yapılması, 7-)Duruşmanın kapalı yapılması gerektiği halde açık yapılması, 8-)Suça sürüklenen çocuğun duruşmada 18 yaşını doldurması halinde zorunlu müdafii gerekip gerekmediği, 9-)Suç tarihi itibarıyla 18 yaşından küçük olanla yaşı büyük kişinin dosyasının birleştirilmesi halinde duruşmanın ne şekilde yapılması gerektiği, 10-)Suça sürüklenen çocuğun zorunlu müdafine ödenen ücretin, sosyal inceleme raporu için bilirkişiye verilen ücretin ve cezai ehliyet için adli tıpa(uzman hekime) ödenen ücretin yargılama gideri olarak tayin edilip edilmeyeceği, 11-)Hangi yaş aralığındaki çocuklar hakkında sosyal inceleme raporunun alınması gerektiği, 12-)Suça sürüklenen çocuk hakkında TCK'nın 50. maddesinin uygulanma şartları, 13-)Suça sürüklenen çocuk hakkında TCK'nın 53. maddesinin uygulanıp uygulanmayacağı, 14-)Suça sürüklenen çocuk hakkında verilen adli para cezasının hapse çevrilip çevrilmeyeceği, 15-) Suça sürüklenen çocuk hakkında TCK'nın 58. maddesinin uygulanıp uygulanmayacağı” şeklindeki toplam 15 konuya ilişkin Yargıtay'ın istikrarlı kararları doğrultusunda değerlendirmeler yapılmıştır.

Çalışmamız ile çocuklarla ilgili yargılamalarda yüksek yargının son dönemdeki istikrar kazanmış kararlarına yer vermek suretiyle uygulamadaki farklılıkların giderilmesi ve uygulamada yeknesaklığın sağlanması amaçlanmıştır. Bu kapsamda, belirlenen her başlık bakımından çocuklarla ilgili tüm Yargıtay Ceza Dairelerinin temyiz denetimi yapmasından hareketle her dairenin içtihadına yer verilmeye gayret edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Suça sürüklenen çocuk, yetişkin sanık, cezai ehliyet, çocuk mahkemesi, yaş küçüklüğü

ABSTRACT

In this study, we make an assessment on the below 15 most-frequently-encountered problems in practice in light of the well-established case law of the Court of Cassation.;

- 1-Necessity to use the expression of "juvenile pushed to crime" for minors.
- 2- Necessity for criminal courts to conduct trials as a juvenile court.
- 3- Determination of the age of juvenile pushed to crime.
- 4- Determination of the age of juvenile for whom security measures can be applied and determination of the person entitled to decide if juvenile pushed to crime have criminal liability.
- 5- Determination of the court entitled to decide on security measures about juvenile who have no criminal liability
- 6- Conducting closed hearing although open hearing is required
- 7- Conducting open hearing although closed hearing is required
- 8- Necessity for appointment of a compulsory lawyer in case juvenile turns the age of 18
- 9- The way how the trial is undertaken where the case of a person under the age of 18

as of the commission of the crime and the case of an adult is merged.

10- The question of whether the price, paid to the lawyer of juvenile and to the expert for preparing social analysis report and to forensic medicine expert for determining criminal liability, can be set as court expense.

11- Necessity to determine the age range of juvenile for whom a social analysis report is required to be prepared.

12- Conditions for application of Article 50 of the Turkish Penal Law to juvenile pushed to crime.

13- Whether Article 53 of the Turkish Penal Law is applied to juvenile pushed to crime.

14- Whether prison sentence, imposed on juvenile pushed to crime, can be commuted into fine

15- Whether Article 58 of the Turkish Penal Law is applied to juvenile pushed to crime.

The aim of this study is to remove the discrepancies and ensure the uniform application in practice by covering the current well-established case law of the Court of Cassation in relation to juvenile. To this end, we strive to cover the case law of the all relevant criminal chambers of the Court of Cassation on juvenile under each determined chapter.

Key Words: Juvenile pushed to crime, adult accused, criminal liability, juvenile court, minors

Ayşe DEMİRKAN

Beynun GÜNEY

ÇOCUKLARI SUÇA İTEN ETKİLERİN PSİKOLOJİK VE SOSYOLOJİK AÇIDAN İNCELENMESİ

A PSYCHOLOGICAL AND SOCIOLOGICAL STUDY OF FACTORS DRIVING CHILDREN INTO CRIME

ÖZET

Günümüzde çocukların yaşadıkları sorunlar giderek artmaktadır. Çocuklar bir ülkenin geleceğini oluşturan en önemli yapıtaşlarından birini teşkil etmektedir. Onların hayal dünyaları, geçirdikleri gelişim evrelerinde ailelerinden ve buldukları sosyal çevreden etkilenmeleri bir yetişkine oranla daha fazladır. Çocuk olarak gördüğümüz bireyleri yetiştirme evresinde hezeyana mahkûm bıraktığımız dönemlerde onların suça karışması, hukuksal açıdan düşünüldüğünde onların küçük yaşlarda cezaevlerinde bulunmaları, bundan ötürü kendi iç dünyalarında psikolojik olarak çöküntüye uğramaları ve yaşamlarının önemli anlarında verecekleri kararlarda düşünsel boyutta karmaşalarının olması aslında ergenlik döneminde bu tip toplumsal yanlışların da etkisiyle yaşadıkları olumsuz etkilerin topluma olumsuz dönüşümleri ve yansımalarını ifade etmektedir. Bu kapsam içerisinde bir çocuğu ve

suç boyutunda nedenleri değerlendirirken bunu bütünsel bir bakış açısıyla dile getirdiğimiz ölçüde çocukların topluma kavuşturulmasıyla önemli bir etki oluşturmanın haklı bilincini yaşarız.

Buradan hareket ederek “çocuk”, “aile”, “suç” kavramlarını inceleyip, çocukların yaşadıkları duygu durum karmaşası ve buldukları sosyal çevrede bunun sonucu olarak ne gibi etkilerinin oldukları konusuna değinmek maksadıyla çözüm önerileri dile getirerek, bu çözümün olası sonuçları ve tekrar topluma kazandırılabilmesi için hangi yaklaşımların benimsenmesi gerektiği üzerinde durulmuştur.

Anahtar Kavramlar: Çocuk, Aile, Suç, Psikolojik Etkiler ve Sosyolojik Etkiler

ABSTRACT

Today's children are growing problems where they live. Other children of the most important building blocks that make up the future of a country constitutes one. Imagine the world of them, they had to visit their families in their developmental stages are more affected by the social environment than in an adult. To be involved in their offense in the period we are left prisoners delusions of the individual raising stage we see as a child, when considered from a legal point of presence in prisons in their young age, thus have their own inner world of psychological as the spiritual dimension in their decisions at crucial moments of not and life collapsed in chaos during actually adolescence the impact of this type of social misconceptions. It refers to the negative effects they experienced negative transformation and reflection of society. We live right by the consciousness to create a significant impact on children in the community resolved to the extent that we expressed with a holistic view of a child and evaluating the causes of crime in this context size.

By moving from the child, family, and examining the concept of crime, feelings that children experience status conflict and found that the social environment to address the issue of what they are effects such as a direct consequence of the voicing solutions for the purpose of possible outcomes of this solution and the change in the size of their involvement in their children's crimes and properties in the law in the penalty area observation of children has been considered.

Key Words: Children, Family, Crime, Psychological Influences and Sociological Influences

Mustafa Hayri TACIN

**TRAFİK KAZALARINDAN DOĞAN TAZMİNAT DAVALARINDA
TARAFLAR, GÖREVLİ YARGI YOLU VE MAHKEME SORUNU**

***THE PARTIES IN THE COMPENSATION LAWSUITS ARISING FROM THE
TRAFFIC ACCIDENTS, JUDICIAL REVIEW WAY AND THE COURT ISSUE***

ÖZET

Trafik kazalarından doğan uyuşmazlıkların hangilerinin idari yargıda hangilerinin adli yargıda görüleceği ve adli yargıda çözülmesi gereken uyuşmazlıkların hangi görevli mahkemede görüleceği hususu büyük önem arz eder. Zira; yargı yolu ve görev, kamu düzenine ilişkin olup mahkemelerce resen dikkate alınacağından davaların gereksiz yere uzayıp "makul sürede yargılanma" ilkesine zedeleyecek sonuçların önüne geçilmesi amacıyla görev konusunun iyi bilinmesi gerekmektedir.

Bu bağlamda öncelikle trafik kazaları sebebiyle talep edilebilecek tazminat türleri belirtilmiş, 6098 sayılı TBK'nın 56. maddesindeki hüküm, getirdiği yenilik ile birlikte yorumlanmıştır. Ardından trafik kazası sebebiyle açılan davanın tarafları hakkında bilgi verilmiş, özellikle noter dışında yapılan satışlardaki durum, uzun süreli kiralama savunmasında dikkat edilecek hususlar, yolcu taşımaya kaynaklı kazalarda sigorta şirketleri arasındaki başvuru silsilesi ve taraflardan birinin ölümü veya mirasın reddi durumlarında nasıl hareket edileceğine ilişkin uygulamadan örnekler verilmiştir.

Çalışmanın diğer bölümünde ise trafik kazalarından kaynaklı uyuşmazlıkların hangilerinin adli yargı yolu hangilerinin idari yargı yolu içerisinde çözülmesi gerektiğine dair uygulamadaki çelişkili yüksek yargı kararları da sunularak izah edilmeye çalışılmış, bu bağlamda idarenin işleten sıfatıyla verdiği zararlar ile bunun dışında trafik güvenliğini ve düzenini sağlamak amacıyla gerek kendi kuruluş yasalarında gerekse 2918 sayılı yasada belirtilen görev ve sorumluluklarının gereği gibi yerine getirmemeleri sebebiyle oluşan zararlar arasında ikili ayırım yapılmıştır. Son bölümde ise daire kararları ışığında adli yargı yolu içerisindeki özel mahkemelerin görevi incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Tazminat, trafik, görev, mahkeme, yargı yolu.

ABSTRACT

Which of the disputes arising from traffic accidents can be seen in judicial matters and in which official courts can be seen the disputes which should be resolved in judicial judge have great significance. Because judicial review and duties, will be taken into account by the courts when the picture is of public order, the subject of the task should be well known in order to avoid the consequences would undermine the principle of "to be tried within a reasonable time" not to be continued the cases unnecessarily.

In this context firstly, it was specified the types of compensation can be claimed because of the traffic accidents and the provisions of Article 56 of TBK No. 6098 was reviewed in conjunction with its innovations.

e-bulletin E-Bülten

Yargıtay Dergisi

Then, the parties were informed about the lawsuit because of a traffic accident, particularly the application examples were given how will be acted in the case for sales made outside the notary, the matters which should be considered in long-term rental defense, application range between insurance companies in the accident sourced from passenger transportation and the death of one of the parties or in cases of denial of inheritance.

In the next series of experiments, contradictory high judicial decisions in application have tried to explain in presenting about which disputes arising from the traffic accidents must be resolved in the ordinary courts or the administrative court, in this context, with the damage caused by the capacity of the operation of the administration, except this, the damages which caused from the reasons not to fulfill the functions and responsibilities specified both in their founding laws and in the 2918 law were made binary distinction. In the last chapter, The task of the special court in the judicial route has been investigated considering the department decisions.

Keywords: Compensation, traffic, duty, court, judicial review.